

dingsret til fartøjstilladelserne. For herefter at sikre samfundet en uafbrudt råstofforsyning, for at sikre indvindingsbranchen tid til at tilpasse sig til de nye markedsvilkår, og for at tilgodese branchens behov for at kunne leve op til flerårskontrakter har Skov- og Naturstyrelsen gennemført en ordning, hvorefter branchen efter ansøgning har fået indvindingstilladelser efter lovens § 20 til fortsat råstofindvinding i nærmere afgrænsede områder inden for de overgangsområder, hvor der i dag foregår råstofindvinding. Formålet med denne såkaldte konverteringsordning er at fungere som en overgangsordning frem til et nyt tilladelsessystem med vedtagelsen af lovforslaget er trådt i kraft og i fuld funktion i 2010. Konverteringsordningens indvindingstilladelser er derfor meddelt for en 3-årig periode.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ophævelse af § 19 om fartøjsgodkendelse

Det foreslås, at lovens § 19 ophæves, således at reglerne om fartøjsgodkendelse i den nuværende form afskaffes. Med udløbet af 1996-lovens overgangsordning den 1. januar 2007 er der ikke længere behov for særlige regler om fartøjsgodkendelse, da der til denne godkendelse ikke længere er knyttet nogen ret til fri råstofindvinding.

Selv om bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves vil de nuværende indehavere af en § 19-godkendelse fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel. Ophævelsen vil imidlertid havde den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag er indehavere af § 19-godkendelser.

Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen og suppleres med en bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om pligt for indehaveren af en efterforsknings- og indvindingstilladelse til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes. Det vil f.eks. være vilkår om, at fartøjerne har elektronisk udstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding, til måling af størrelsen af den indvundne mængde samt til elektronisk indberetning heraf. Der vil også kunne stilles vilkår om støjgrænser i forhold til beboelse på kysten.

Den hidtidige administrationspraksis, hvor man til indvinding af den daglige råstofforsyning ikke har tilladt indvindingsfartøjer med større lastekapacitet end 2.000 m³, og ikke har udstedt flere fartøjstilladelser, end at den samlede indvindingsflådes kapacitet blev holdt på maksimalt 26.500 m³, har været båret af hen-

synet til en bæredygtig udnyttelse af råstofressourcen, beskyttelse af havmiljøet samt hensynet til en uafbrudt forsyning med sømaterialer til alle landets egne, herunder småøer og havne med lav sejldybde.

Der har ved de større anlægsarbejder som f.eks. Storbæltets forbindelsen været anvendt indvindingsmateriel med lastekapacitet større end 2.000 m³, og de konkrete indvindingsarbejder har ikke medført større miljøbelastning end ved anvendelse af indvindingsmateriel med en lastekapacitet på 2.000 m³ eller derunder. Det afgørende for miljøpåvirkningen har været de betingelser, der blev knyttet til indvindingstilladelsen i henhold til § 20. Der synes således ikke længere at være en miljømæssig begrundelse for generelt at begrænse det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet.

Af hensyn til forsynings sikkerheden er ophævelsen af reglerne om fartøjsgodkendelse ledsaget af en overgangsordning, hvorefter der i de områder, hvortil der efter de nugældende regler er givet indvindingstilladelser, kun må anvendes indvindingsmateriel på maksimalt 2.000 m³. Størstedelen af de indvindingstilladelser, der er meddelt efter de gældende regler, giver flere virksomheder adgang til at indvinde i samme område inden for en samlet mængde. Forbudet mod anvendelse af større indvindingsmateriel skal sikre, at disse områder ikke tømmes for ressourcer hurtigere end forudset ved meddelelsen af tilladelsen.

Den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ vil derfor blive opretholdt for de tilladelser, der er meddelt efter reglerne i den eksisterende lovgivning. For så vidt angår eneretstilladelser, hvor forsyningshensynet ikke gør sig gældende, vil der efter ansøgning kunne dispenseres fra dette tidsbegrænsede tonnageloft, såfremt det godtgøres, at anvendelsen af større indvindingsfartøjer ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter.

2.2. Ændring af reglerne i §§ 20-22 om efterforsknings- og indvindingstilladelse.

Lovforslaget indebærer, at reglerne om meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding ændres således, at tilladelsen både kan meddeles efter ansøgning og efter udbud. Endvidere indebærer lovforslaget, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår om, at der skal betales vederlag til staten.

Med forslaget ophæves kravet om, at der til et konkret område skal meddeles efterforsknings- og indvindingstilladelser til flere virksomheder, såfremt flere er interesserede. Dette tilladelsessystem har i praksis vist sig ikke at kunne administreres som forudsat og har været en væsentlig forhindring for udlægning af nye